

vergadering **C225 – ECO28**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Economisch
Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid,
Werk en Sociale Economie

van 10 mei 2012

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Chris Janssens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over zijn pleidooi voor een aparte Vlaamse sociale overlegstructuur - 1073 (2011-2012)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over een sensibiliseringscampagne voor wateraudits voor Vlaamse bedrijven - 1614 (2011-2012)	5
Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de vergrijzing van de zelfstandige ondernemer - 1800 (2011-2012)	6
Vraag om uitleg van de heer Filip Watteeuw tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de toekomst van de eco-efficiëntiescan - 1627 (2011-2012)	8
Vraag om uitleg van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de voortzetting van de uitvoering van de Europese Dienstenrichtlijn binnen de Vlaamse overheid naar aanleiding van het kritische rapport van de dienst Toerisme over het decreet van 2007 op de reisbureaus - 1742 (2011-2012)	10
Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over een stand van zaken met betrekking tot de Industrieraad - 1761 (2011-2012)	15
Vraag om uitleg van de heer Johan Deckmyn tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de concurrentie door transportbedrijven uit het voormalige Oostblok - 1809 (2011-2012)	17

■

Voorzitter: mevrouw Patricia Ceysens

Vraag om uitleg van de heer Chris Janssens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over zijn pleidooi voor een aparte Vlaamse sociale overlegstructuur - 1073 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Voorzitter, deze vraag om uitleg is al enige tijd geleden ingediend. Omwille van allerlei redenen, met inbegrip van mijn eigen gezondheidsredenen, is ze steeds uitgesteld en uiteindelijk vandaag op de agenda van de commissie terechtgekomen. Het is mogelijk dat de vraag om uitleg al wat aan actualiteitswaarde heeft ingeboet. Dat hangt natuurlijk voor een groot gedeelte af van het antwoord dat de minister-president zal geven.

Ik heb deze vraag om uitleg ingediend naar aanleiding van een interview met de minister-president dat op 1 februari 2012 in De Morgen is verschenen. In dit interview doet hij een oproep voor een eigen Vlaams sociaal overleg. Dit maakt deel uit van de copernicaanse revolutie. Het zwaartepunt wordt van de federale overheid naar de regionale overheden verplaatst. Volgens de minister-president mag de copernicaanse revolutie niet tot de politiek beperkt blijven: dit moet ook voor het sociaal overleg gelden. De over te hevelen bevoegdheden inzake het arbeidsmarktbeleid vormen volgens hem een bijkomend argument.

Het federaal sociaal overleg verloopt momenteel in de zogenaamde ‘groep van tien’. De vakbonden en de werkgevers maken hier uiteraard deel van uit. Het wordt, onder meer omwille van de communautaire tegenstellingen, echter steeds moeilijker tijdens dit overleg afspraken te maken en compromissen te sluiten.

Ik citeer de minister-president: “Wanneer de sociale partners de laatste jaren rond de tafel zijn gaan zitten, hebben ze niet zo veel bereikt.” Hij kan het natuurlijk weten: hij heeft zelf deel uitgemaakt van de ‘groep van tien’.

Een Vlaamse ‘groep van vijf’ zou hier verandering in moeten brengen. Deze groep zou enkel uit de Vlaamse werkgeversorganisaties en vakbonden bestaan. Ik zou hierover graag een aantal vragen stellen.

Minister-president, hebt u de idee van een Vlaamse sociale overlegstructuur ondertussen met de Vlaamse werkgeversorganisaties en vakbonden besproken? Sinds de indiening van deze vraag om uitleg is al heel wat tijd verstreken. U hebt daar zeker de tijd toe gehad. Zo ja, wat is het resultaat van deze bespreking? Wat zult u doen om de aparte Vlaamse sociale overlegstructuur gestalte te geven? Welke stappen hebt u reeds gezet? Binnen welk tijdsbestek wilt u deze aparte overlegstructuur tot stand brengen?

In een recente publicatie heeft Voka een oproep gelanceerd om het aantal adviesraden en overlegcomités beter te stroomlijnen. Volgens Voka is dit aantal de voorbije jaren geëxplodeerd. Bent u het daarmee eens? Zo ja, wat wilt u ondernemen om die explosie in te dijken?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, in feite kan ik mijn antwoord op deze vragen vrij kort houden. Ik ga ervan uit dat de heer Janssens mijn oproep volledig ondersteunt. Ik heb deze oproep naar aanleiding van de zesde staatshervorming gedaan. Vlaanderen krijgt, zeker op het vlak van de arbeidsmarkt, meer bevoegdheden en zal zich over andere domeinen moeten buigen. De sociale partners zijn zeer geïnteresseerd in een toename van de Vlaamse bevoegdheden en willen hier een rol in spelen.

De heer Janssens heeft blijkbaar het interview gelezen. Ik dank hem daarvoor. Ik heb verklaard dat we, naar analogie met de ‘groep van tien’ – die overigens elf leden telt –, een ‘groep van vijf’ kunnen oprichten die dan zes leden zou kunnen tellen. Ik heb de sociale

partners gevraagd daar eens over na te denken. Die oproep houdt in dat de copernicaanse omwenteling volgens mij niet louter politiek is: ook de sociale partners moeten een dergelijke omwenteling ondersteunen en ondergaan.

Er is wat commotie ontstaan omdat iedereen is beginnen te tellen. Als ze met vijf zouden zijn, zou er misschien iemand uitvliegen. De voorzitter van de ‘groep van tien’ wordt echter niet meegeteld. Die groep telt elf leden. Dit betekent dat de Vlaamse groep zes leden zou tellen.

Ik heb natuurlijk al gesprekken gevoerd over de zesde staatshervorming en over de wijze waarop de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) dit ziet gebeuren. De SERV is intensief bezig met de zesde staatshervorming en met de eventuele consequenties op een aantal domeinen die de SERV belangrijk vindt.

Ik zal, naast die oproep, zelf geen initiatieven nemen. Het is duidelijk dat de mogelijkheid en de opportuniteit bij hen ligt. Ze moeten dit met beide handen aangrijpen. Het is niet de bedoeling dat ik die groep zelf zal samenstellen. Ik heb echter begrepen dat de sociale partners mijn oproep ernstig nemen. Dat is altijd een prettige vaststelling. Ik kijk uit naar de positie die ze zullen innemen.

Mijnheer Janssen, u en ik zullen samen kunnen vaststellen wanneer ze daarover zullen communiceren. Dit past immers onder meer in een langetermijnstrategie van de SERV en dergelijke. De SERV is er in elk geval zeer intensief mee bezig.

U vraagt binnen welk tijdsbestek dat zal gebeuren. Ik ga ervan uit dat men zijn tijd daarvoor neemt, maar dat men er ook niet te lang mee wacht, als men zich maximaal wil voorbereiden op de zesde staatshervorming en er ook een rol in wil spelen, zeker op domeinen zoals arbeidsmarkt en dergelijke.

Ik heb begrepen dat Voka een evaluatie wil van de adviesraden en mogelijk uit een aantal adviesraden wil treden. Dat is een oefening die Voka zelf kan doen. Ik heb er geen enkel probleem mee dat Voka alle aspecten goed in kaart brengt.

De adviesraden zijn decretaal verankerd, ook de samenstelling ervan. Het uiteindelijke voorstel van Voka, dat ik nog niet heb gekregen, zal heel wat elementen bevatten. Ik ga er ook van uit dat men best met de andere partners van de adviesraden overleg pleegt. Ook dat is een interessante oefening die Voka heeft aangekondigd maar die allesbehalve is afgerond, laat staan dat ik over documenten beschik waarin staat waar men in blijft en waar men uitstapt. Ik denk dat Voka daar nog niet klaar mee is.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Minister-president, ik dank u voor het antwoord. Ik ben blij dat de sociale partners uw oproep in elk geval au sérieux hebben genomen. Wij hebben dat in elk geval ook gedaan.

Wij zijn uiteraard mee voorstander van een Vlaamse overlegstructuur, onder meer omwille van die zesde staatshervorming die eraan zit te komen. Hoewel we betreuren dat een aantal essentiële thema's, bijvoorbeeld inzake arbeidsmarktbeleid, nog altijd op het federale niveau blijven, kunnen we toch tevreden zijn met een aantal aspecten van bijvoorbeeld het arbeidsmarktbeleid, die voortaan een Vlaamse bevoegdheid zullen zijn.

Minister-president, hebt u al enig zicht op de timing van de finalisering van die staatshervorming? Er is gezegd dat die uiterlijk in 2014 afgerond zou moeten zijn. In welke fase zitten we nu? Hebt u er enig zicht op wanneer we die bevoegdheden zouden kunnen incorporeren in ons eigen Vlaams beleid?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Dat is een goede vraag. Ik ga ervan uit dat men hard aan het werken is op federaal niveau om de akkoorden in wetgeving om te zetten. Ik heb net zoals u vastgesteld dat men Brussel-Halle-Vilvoorde en de Senaat als eersten zal behandelen in de

plenaire besprekingen. Ik ga ervan uit dat de rest zeer snel volgt. Aangezien dat eerst op het federale niveau zwaar moet worden aangepakt, stel ik voor dat u aan een van uw collega's van uw partij vraagt om die vraag aan de federale regering te stellen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over een sensibiliseringscampagne voor wateraudits voor Vlaamse bedrijven - 1614 (2011-2012)

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Voorzitter, collega's, minister-president, begin dit jaar heeft het Vlaams Kenniscentrum Water (Vlakwa) een enquête uitgevoerd. Hierop kwam respons van ongeveer 150 ondernemingen uit de landbouw en de industrie. Doelstelling was om knelpunten binnen het domein van water bloot te leggen, nieuwe opportuniteiten in de waterwereld op te sporen en beleidstechnische aspecten aan te kaarten.

Uit de bevraging blijkt onomwonden dat de Vlaamse economische activiteiten kwetsbaar zijn omwille van de waterproblematiek. In 2012 ondervinden reeds 30 procent van de Vlaamse bedrijven waterproblemen, een percentage dat zal oplopen tot 45 procent in de periode 2014-2017. Deze problemen situeren zich op het niveau van de beschikbaarheid en kwaliteit van de door hen aangewende waterbronnen alsook op het niveau van het respecteren van steeds strengere normen.

De beschikbaarheid van voldoende hoeveelheden water van geschikte kwaliteit tegen een betaalbare prijs is een belangrijke vestigingsfactor en bepaalt of economische activiteiten in Vlaanderen, met heel wat tewerkstelling, zich kunnen handhaven en verder ontwikkelen.

Toch blijkt dat heel wat bedrijven onvoldoende inzicht hebben in hun watergebruik en mogelijke optimalisatie. Te weinig bedrijven hebben een wateraudit uitgevoerd of plannen die. Een sensibiliseringscampagne lijkt noodzakelijk.

Minister-president, hoe staat de Vlaamse Regering ten opzichte van een sensibiliseringscampagne voor wateraudits? Zijn financiële stimuli hiervoor mogelijk?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, mevrouw Fournier, het is een interessante enquête. Uit de enquête die in 2012 door het Vlaams Kenniscentrum Water is uitgevoerd, blijkt inderdaad de nood bij de Vlaamse industrie en landbouw om voldoende water van een goede kwaliteit op het juiste moment en voor een redelijke prijs ter beschikking te hebben. Zowat de helft van de industriële respondenten geeft in de enquête aan om in de nabije toekomst proactief maatregelen te nemen om hun waterprobleem aan te pakken. Dat is heel positief. De industrie plant voornamelijk acties naar optimalisatie van het productieproces, het optimaliseren van de waterzuivering en het inzetten van alternatieve waterbronnen. Daar moet hemelwater en effluent van de eigen waterzuivering onder worden verstaan.

Een derde van de respondenten uit de industriële sectoren heeft reeds een wateraudit laten uitvoeren. Een wateraudit kan betere inzichten geven in een rationeel watergebruik. Dat is uit de enquête zeer duidelijk gebleken. Ook door het heffingenbeleid worden bedrijven gesensibiliseerd om aandacht te besteden aan water in hun productieproces. Dat is een maatregel die de sensibilisering sterk verhoogt.

Met het oog op een bijkomende sensibilisatie heeft mijn administratie de opdracht gekregen om een brochure 'Bedrijf & Water' te verspreiden bij waterintensieve ondernemingen, met een bundeling van de voor bedrijven relevante waterwetgeving, de mogelijke steun-

maatregelen voor een rationeel watergebruik en een overzicht van de kennisinstellingen, tools en inspiratiebronnen. Vlakwa is een van die kennisbronnen, en daarnaast is er ook kennis aanwezig bij waterbedrijven zoals Aquafin en bij de privébedrijven in die sector.

Volledigheidshalve wil ik nog meegeven dat de steunmaatregelen die Vlaanderen reeds biedt, zoals de kmo-portefeuille en de ecologiepremie, ook kunnen worden ingezet voor een dergelijke wateraudit.

Deze enquête heeft terecht een aantal elementen duidelijk gemaakt. We zijn daar zeer gevoelig voor en spelen er ook op in. Daarom heb ik een en ander meegegeven aan mijn administratie, om daar ook adequaat op te reageren.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben blij dat u ook de noodzaak van deze waterproblematiek inziet. Zeker in de toekomst zal met betrekking tot water de nood heel groot zijn. We mogen dat probleem zeker niet minimaliseren. Er is het milieuaspect, dat heel belangrijk is voor onze landbouw. Er is het innovatieve aspect, met de waterkennis en de watertechnologie. Er is ook het economische aspect, dat gewoon belangrijk is voor al onze bedrijven. Ik ben blij dat u ook de kmo-portefeuille en de ecologiepremie vermeldt. Ik zou zeggen: beter voorkomen dan genezen. Het is beter dat we nu al maatregelen kunnen nemen ten overstaan van de bedrijven. We mogen niet te lang meer wachten.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de vergrijzing van de zelfstandige ondernemer - 1800 (2011-2012)

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Voorzitter, geachte leden, minister-president, tijdens de vergadering van de commissie Economie van 29 maart 2012 verwees u in uw antwoord op mijn uiteenzetting over de vergrijzing bij zelfstandige ondernemers, naar aanleiding van een vraag van de heer Diependaele, naar het grote initiatief dat de Vlaamse Regering heeft genomen. Dan heb ik het over het masterplan voor opvolging en overname van oktober vorig jaar, dat de specifieke problematiek van de opvolging in een ruimer kader plaatst.

Specifiek op het vlak van de individuele begeleiding lanceerde het Agentschap Ondernemen twee nieuwe steunmaatregelen. Kandidaat-overdragers die zich nog in de oriënteringsfase bevinden, kunnen subsidies krijgen voor individuele coaching. Daarnaast werd de kmo-portefeuille uitgebreid met subsidies voor strategisch advies over een overdrachtsplan. De succesvolle Week van de bedrijfsoverdracht en de sensibilisatieacties worden, terecht, in oktober 2012 hernomen. De informatiesessies worden echter over het hele jaar gespreid. Zo vonden in april vijf advies- en infomarkten plaats, opgebouwd rond diverse deelthema's met betrekking tot de bedrijfsoverdracht en de eindeloopbaanproblematiek. Een ervan is de adviesmarkt 'Bedrijfsoverdracht, ook uw zaak', die zou worden georganiseerd door de vzw Integraal.

Minister-president, kunt u een stand van zaken en/of een evaluatie geven met betrekking tot de individuele steunmaatregelen die het Agentschap Ondernemen heeft gelanceerd? Worden er nog meer maatregelen voor individuele coaching en advies gepland? Zo ja, welke, en wat is de timing? Is er daarbij specifiek aandacht voor de kleine zelfstandige ondernemer? Hoe kunnen de recente infosessies worden geëvalueerd? Werd de doelgroep bereikt?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, geachte leden, mevrouw Fournier, in het kader van het masterplan opvolging en overname zijn twee gerichte steunmaatregelen voor bedrijfsoverdracht mogelijk gemaakt waarop de individuele ondernemer een beroep kan doen. Het gaat over de coaching bij de voorbereiding van de bedrijfsoverdracht, gefinancierd door onder meer het project Strategisch Ondernemen van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO), en over strategisch advies over een overdrachtsplan, wat verloopt via de kmo-portefeuille. Beide maatregelen werden gelanceerd in de eerste Week van de bedrijfsoverdracht, in oktober 2011.

Op 3 mei 2012 waren voor coaching vier dossiers ingediend. Die werden allemaal goedgekeurd. De coachingtrajecten lopen nog. Op 3 mei 2012 was de stand van zaken met betrekking tot het strategisch advies over een overdrachtsplan de volgende. Er werden tien subsidieaanvragen voor strategisch advies over een overdrachtsplan ingediend in de kmo-portefeuille. Daarvan werden er acht goedgekeurd bij aanvang. Twee dossiers werden foutief ingediend als overdrachtsplan. Er is al één dossier waarvan ook het eindverslag is goedgekeurd. Dat is dus afgerond. Voor een nichemaatregel in de opstartfase zijn deze eerste resultaten bevredigend. Het ruimere gebruik van de maatregel zal samenhangen met een verdere sensibilisatie en informatieverstrekking. Hiervoor worden dit jaar nog specifieke acties ondernomen, onder meer gericht op de cijferberoepen. Deze steunmaatregelen voor advies en coaching staan niet op zich. Ook met betrekking tot financiering is er extra aandacht voor overdracht, door een bijkomende focus op het instrument Groeimezzanine van ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV). Het schrappen van de schenkingsrechten beoogt dan weer een geschikte fiscale omgeving voor familiale overdrachten.

Er zijn geen nieuwe maatregelen gepland qua coaching of advies. Beide instrumenten zijn enkel toegankelijk voor kmo's, volgens de EU-definitie. Ze zijn dus zeker toegankelijk, ook voor kleine zelfstandigen. Vanzelfsprekend worden met de coaching en het strategisch advies veeleer complexere trajecten beoogd. Voor vele kleinere zelfstandigen is dat misschien niet nodig, maar als het nodig is, kunnen ze daar een beroep op doen. Daarom is het belangrijk te onderstrepen dat voor adviezen met een beperktere focus of omvang ondernemers ook de kmo-portefeuille kunnen inschakelen. Ze kunnen tot 2500 euro per jaar aan subsidies krijgen voor advies, ook voor advies over bedrijfsoverdracht. Adviezen vanaf 500 euro komen daarvoor in aanmerking. De kleine zelfstandige ondernemer kan daar natuurlijk een beroep op doen.

Daarnaast kan hij momenteel ook gebruik maken van een project van het Europees Sociaal Fonds (ESF) met betrekking tot loopbaanbegeleiding. Daar kunnen vragen over de toekomstplannen van de ondernemer en de continuïteit van de onderneming aan bod komen.

U vraagt naar de resultaten van de recente infosessies. Sta me toe te verduidelijken dat in het kader van het masterplan de voorbije periode verschillende initiatieven voor informatieverstrekking werden genomen naar onderscheiden doelgroepen. Het gaat over een zeventigtal activiteiten waaraan in totaal bijna zeventuizend personen deelnamen. Ik zal enkele recente initiatieven overlopen.

In de maand maart werden drie infosessies georganiseerd. Op het programma stonden een onderzoek van de Antwerp Management School, de steunmaatregelen uit het masterplan voor opvolging en overname en een getuigenis van een ondernemer. De avond werd afgesloten met een panelgesprek. De drie infosessies telden samen 105 deelnemers en vonden plaats in de gebouwen van een onderneming.

In de laatste week van april organiseerde Integraal vzw, in het kader van een project van het Agentschap Ondernemen vijf advies- en informatiemarkten, opgebouwd rond de thematieken van bedrijfsoverdracht en toekomstplanning voor ondernemers. Zowel aspirant-overlaters, als kandidaat-overnemers en familiale opvolgers namen deel aan de adviesmarkten. Op iedere adviesmarkt konden de bezoekers terecht bij een 25-tal praktijkexperts voor individueel

advies en informatie over verschillende invalshoeken van de overdrachts- en eindeloopbaan-problematiek.

In totaal namen meer dan 350 Vlaamse ondernemingen en 495 personen deel aan de adviesmarkten. Het overgrote deel van de ondernemers schreef zich in voor meerdere individuele adviesgesprekken – een afdoend bewijs dat er onder de Vlaamse ondernemers-groep nood is aan zulke doelgerichte acties.

Uit de eerste reacties blijkt een zeer grote tevredenheid zowel bij de deelnemende adviseurs als bij de deelnemende zelfstandige ondernemers. Dit pilootinitiatief is zeker voor herhaling vatbaar. Samen met de partners op het terrein worden de maatregelen en acties inzake opvolging en overname verder uitgerold in de periode 2012-2013.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Het is een jonge maatregel, maar hij geeft al goede resultaten. Met de enorme vergrijzing die op ons afkomt, is het belangrijk om dergelijke maatregelen voort te zetten en op te volgen.

De overname van grote bedrijven kan complex zijn, maar ik vroeg ook naar de overname bij kleine zelfstandigen. Dat zit helemaal anders dan bij een grote kmo. Bij de middenstand doet zich ook een vergrijzing voor. Dat kan in de toekomst bijkomend voor leegstand zorgen. We kunnen dat misschien met kernversterkende maatregelen oplossen. Ik ben in ieder geval zeer blij met deze maatregel en met het resultaat.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Filip Watteeuw tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de toekomst van de eco-efficiëntiescan - 1627 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister-president, het Agentschap Ondernemen heeft onder meer tot taak om bedrijven te informeren met betrekking tot eco-efficiëntie en groene investeringen. Daarbij gaat het om het creëren van een meerwaarde met minder milieu-impact, productie van goederen en diensten met een laag verbruik aan grond- en andere hulpstoffen.

Een van de instrumenten in dit kader is de eco-efficiëntiescan. Die viel vroeger onder de taken van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM). Het instrument is wat aangepast en sinds 2010 doet het Agentschap Ondernemen de scans. Nadat de eco-efficiëntiescan werd overgenomen door het agentschap is het instrument bijna volledig in elkaar geklapt. In heel 2011 werden slechts zes eco-efficiëntiescans bij kmo's uitgevoerd. Uw conclusie – in antwoord op een schriftelijke vraag van mij – was dat er, zonder verkoopso-initiatieven, weinig intrinsieke interesse was voor dit instrument bij het bedrijfsleven. Dat is opvallend: toen de OVAM nog verantwoordelijk was voor de eco-efficiëntiescan werden er wel een driehonderdtal uitgevoerd per jaar. Het Agentschap Ondernemen zou dan ook eerder uitkijken naar nieuwe/andere instrumenten in plaats van aanpassingen of bijstellingen door te voeren aan de scan.

Is de aanpak van het Agentschap Ondernemen om de eco-efficiëntiescan aan te bieden, sterk verschillend van die van de OVAM vroeger? Waar komt dat grote verschil vandaan? In welke zin is de aanpak anders? Is er bij de overgang overleg geweest tussen de OVAM en het Agentschap Ondernemen?

Deelt u de idee van het Agentschap Ondernemen om andere instrumenten te ontwikkelen in plaats van de eco-efficiëntiescan? Zo ja, in welke richting wordt er gedacht? Op welke termijn?

Zo neen, welke toekomst ziet u nog voor de eco-efficiëntiescan? Worden er hervormingen gepland? Zo ja, in welke zin? Gelet op de conclusie dat er weinig tot geen interesse is zonder die verkoopsinitiatieven, overweegt u dan niet om dergelijke verkoopsinitiatieven zelf te ontwikkelen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: De aanpak is inderdaad sterk verschillend. Tijdens het eco-efficiëntieprogramma van de OVAM werd de uitvoering van de scan jaarlijks, in een aantal pakketten, uitbesteed aan enkele adviesbureaus die deze dan aan het bedrijfsleven aanboden. Dit vereiste uiteraard een aanzienlijk budget. Aanvullend werd vanuit de OVAM vrij veel promotie gemaakt voor dit instrument. Het Agentschap Ondernemen stond vorig jaar zelf in voor het aanbieden en uitvoeren van de scan, zonder specifiek budget.

De voorbije jaren was er regelmatig overleg tussen het Agentschap Ondernemen en de OVAM omtrent de scan. Daaruit bleek onder meer ook dat het vinden van geïnteresseerde bedrijven ook voor de adviesbureaus jaar na jaar moeilijker werd. Zeker het derde jaar kampten een aantal adviesbureaus met moeilijkheden om voldoende geïnteresseerden te vinden, nadat hun vaste klanten bediend waren. Laaghangend fruit is makkelijk te plukken, maar hoe hoger het hangt, hoe moeilijker het is. Het herhalen van een dergelijk grootschalig programma leek dan ook, zowel budgettair als qua deelnemerspotentieel, niet opportuun.

Uit het antwoord op de eerste vraag blijkt dus dat de opportuniteit van het herhalen van een dergelijk grootschalig programma zowel budgettair als qua deelnemerspotentieel sterk betwijfeld kan worden. Er wordt dan ook niet meteen gedacht aan ‘hard selling’-initiatieven voor de huidige scan. Ik vermoed dat een van de oorzaken waarom de energiescan meer succes heeft, is omdat die concreet is en inspeelt op kosten die een onderneming ziet. Scans die inzetten op dergelijke tastbare en concrete zaken, zijn gemakkelijker te verspreiden.

Daarnaast wordt momenteel door het Agentschap Ondernemen ook gewerkt aan de omvorming van de kmo-portefeuille naar een systeem met domeinen, met onder meer milieu – waarbinnen eco-efficiëntie, materialen enzovoort – en energie, zodat ‘erkende’ private adviseurs hiervoor kunnen worden ingeschakeld.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord.

Ik begrijp dat men, op het moment dat het moeilijk wordt om bedrijven te vinden om die scan te laten toepassen en wanneer er zware budgetten tegenover staan, even nadenkt over andere instrumenten. Het is wel belangrijk dat zulke instrumenten bestaan omdat de verduurzaming van de economie toch een prioriteit is. Deze scan kan een rol spelen. Het is jammer dat we stoppen op een moment dat de bedrijven die er de noodzaak al van inzien, al afgewerkt zijn. We moeten niet bij die bedrijven zijn, maar bij een andere groep bedrijven. Misschien stoppen we dus te snel met deze scan. Ik ga volgen wat er gebeurt met de kmo-portefeuille voor het aspect milieu. Ik hoop dat er een nieuwe dynamiek rond ontstaat, want die transitie is echt wel noodzakelijk.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de voortzetting van de uitvoering van de Europese Dienstenrichtlijn binnen de Vlaamse overheid naar aanleiding van het kritische rapport van de dienst Toerisme over het decreet van 2007 op de reisbureaus - 1742 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, minister-president, collega's, ik ben in deze commissie al een paar keer op bezoek geweest met vragen over de omzetting van de Dienstenrichtlijn. Dat is nu niet anders. Mijn vraag is gericht op een probleem in de Vlaamse regelgeving.

Met het verstrijken van de einddatum voor de omzetting van de Dienstenrichtlijn van 28 december 2009 is geen einde gekomen aan de taken of opdrachten van de lidstaten tot vrijmaking van de interne dienstenmarkt, maar is de uitvoering van de Dienstenrichtlijn enkel maar in een nieuwe fase gekomen. Een heel cruciale fase trouwens, want vanaf nu komen de Europese Commissie en de andere lidstaten opnieuw in het spel. Samengevat moeten de lidstaten, en dus ook Vlaanderen als deel van de EU-lidstaat België – voorlopig toch nog –, er voortdurend over waken dat hun wetgevingen steeds in overeenstemming zijn en blijven met de Dienstenrichtlijn.

Ik wens u te wijzen op een interessante ontwikkeling die heeft plaatsgevonden in de commissie Toerisme en Decreetsevaluatie van dit parlement op dinsdag 25 april jongstleden. Toen werd immers een rapport gepresenteerd van het Departement internationaal Vlaanderen met de evaluatie van het decreet op de reisbureaus. Dit decreet legt voor het grondgebied van het Vlaamse Gewest een vergunningenstelsel voor reisbureaus op. Het is een boeiend en degelijk uitgewerkt rapport. Als het goed is, moet je het ook zeggen.

In het laatste algemeen besluit en aanbeveling staat er letterlijk: “Ingeval de wetgever (a) zou vaststellen dat het toepassingsgebied van de door het decreet opgelegde vergunningsplicht zoals geïnterpreteerd door de rechterlijke macht veel ruimer is dan door hem bedoeld,” – het is in die commissie herhaaldelijk opgeworpen dat we iets hebben gecreëerd dat tot ‘overapplication’ heeft geleid – “(b) een terugkeer naar de situatie van vóór het reisbureau-decreet van 2007 niet wenselijk acht, en (c) moeilijkheden zou ondervinden bij de uitwerking van een nieuwe en afdoende definitie van het begrip reisbemiddeling en/of een reeks algemene en stabiele uitzonderingsgronden voor opname van het begrip reisbemiddeling en/of een reeks algemene en stabiele uitzonderingsgronden voor opname in de te amenderen artikelen 2 en 3 van het decreet,” – reisbemiddeling is een heel moeilijke kwestie, want het begrip kan zo worden uitgerekt dat ongeveer de helft van de activiteiten daaronder vallen zodat een vergunning nodig is – “wordt aanbevolen dat ook de opheffing van het reisbureau-decreet als beleidsalternatief zou worden overwogen.”

De Vlaamse administratie stelt hier zelf dat een regelgeving eventueel kan worden afgeschaft. Ik weet niet of dit frequent gebeurt. “De opheffing van het decreet zou de reisbureau- en reisbemiddelingssector van een verplicht vergunningssysteem ontslaan en voor de uitdaging plaatsen om te voorzien in een mechanisme van zelfregulering, zoals in vele (Noordwest-) Europese landen al het geval is. Die beleidsoptie zou aansluiting kunnen vinden bij de algemene beleidsdoelstelling van de Vlaamse Regering inzake wetsmatiging en deregulering van het economische leven en een meer doorgedreven omzetting van de Europese Dienstenrichtlijn.” Dit laatste punt legt het verband met de Europese Dienstenrichtlijn.

Dit lijkt me alvast duidelijke taal. Minister Bourgeois heeft in de commissie al verklaard dat het decreet van 2007 in zijn huidige vorm niet langer kan blijven bestaan. Of het decreet met het vergunningenstelsel zal worden afgezwakt of in zijn geheel zal worden afgeschaft, moet de Vlaamse Regering nog beslissen. Dat heeft minister Bourgeois tenminste laten verstaan. Dit betekent dat de bal in het kamp van de minister-president ligt.

Ik wil hier opmerken dat artikel 9 van de Europese Dienstenrichtlijn duidelijk stelt dat een vergunningenstelsel enkel gehandhaafd kan blijven indien er geen minder belastende beleidsmaatregelen, zoals een zelfreguleringsstelsel of een stelsel met kwaliteitslabels, mogelijk zijn. Ik heb daarnet een gedeelte van het rapport voorgelezen. Aangezien het rapport andere beleidsinstrumenten aanbeveelt, is dit hier niet het geval. De noodzaak is echt niet aangetoond. We kunnen hetzelfde doel met veel lichtere maatregelen bereiken.

Het Reisbureaudecreet van 2007 is minstens strijdig met de geest en wellicht ook met de letter van de Europese Dienstenrichtlijn. Als oppositielid kan ik enkel hopen dat de minister en de Vlaamse Regering de moed zullen hebben het vergunningenstelsel ernstig in vraag te stellen en bij voorkeur zelfs af te schaffen.

Dit zou tegen de wensen van bepaalde drukkingsgroepen ingaan. We kennen allemaal het fenomeen van de 'rent seeking'. Dat is een algemeen gekend begrip in de economie. Bepaalde groepen weten een regelgeving in hun eigen collectief belang af te dwingen. Ze putten daar een 'rent' uit. Dit wordt ook wel eens 'regulatory capture' genoemd. De winst komt niet van de economische bedrijfsvoering en de levering van diensten aan consumenten, maar uit de regulering die hen in een bevoorrechte positie plaatst. Wat het Reisbureaudecreet betreft, heb ik sterk de indruk dat we met de 'rent seeking' van een bepaalde groep, namelijk de Vereniging Vlaamse Reisbureaus (VVR), te maken hebben.

Op deze manier kunnen we niet enkel aan de verplichtingen van de Europese Dienstenrichtlijn voldoen, tevens kan de aanpak of de bestrijding van de regulitis in Vlaanderen, een onderwerp waar iedereen de mond vol van heeft, eindelijk beginnen. De minister-president beschikt nu over een goed aanknopingspunt om te tonen dat hij werk kan maken van de deregulering waarvan altijd sprake is.

Minister-president, zult u er als Vlaams minister van Economie die binnen de Vlaamse Regering voor de volledige implementatie van de Europese Dienstenrichtlijn instaat, over waken dat het decreet betreffende de reisbureaus integraal, naar de letter en naar de geest, aan de verplichtingen van de Europese Dienstenrichtlijn voldoet? Zult u in dit verband zeker het hieraan gekoppeld vergunningenstelsel kritisch bekijken?

Zult u ook de andere Vlaamse regelgevingen bijkomend aan een toetsing aan de Europese Dienstenrichtlijn onderwerpen? Zult u ervoor zorgen dat nieuwe ontwikkelingen en trends hierin worden geïntegreerd om er zeker van te zijn dat de Vlaamse regelgeving die onder het toepassingsgebied van de Europese Dienstenrichtlijn valt in overeenstemming met de Europese Dienstenrichtlijn blijft?

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers: Voorzitter, dit is uiteraard een zeer interessante vraag om uitleg. Ik heb tijdens een plenaire zitting en in de commissie Buitenlands Beleid al allerlei vragen over het Reisbureaudecreet gesteld.

Nu beschikken we over het zeer interessante evaluatierapport van de administratie. Dit rapport is enkele weken geleden in de commissie Binnenlands Bestuur en Toerisme toegelicht. Toerisme hoort bij de bevoegdheden van die commissie. Dat is een beetje een draak, maar dat is natuurlijk een gevolg van de bevoegdheden van de minister.

We hebben allemaal dit rapport ontvangen. De passages die de heer Bouckaert net heeft voorgelezen, hebben me een beetje doen schrikken. Het lijkt me dan ook zeer interessant eens na te gaan hoe conform dit decreet met de Europese Dienstenrichtlijn is. Dit blijkt niet zo duidelijk uit het rapport. Volgens mij wordt hier tijdens de evaluatie geen uitspraak over gedaan.

Het lijkt me interessant voor het Vlaams Parlement te weten wat we nu precies met het Reisbureaudecreet zullen doen. Zullen we het afschaffen of grondig bijsturen? Indien het wordt bijgestuurd en nadien strijdig met de Europese Dienstenrichtlijn blijkt te zijn, is dat

allemaal een maat voor niets. Ik zou de minister-president dan ook willen vragen dit allemaal zeer grondig na te kijken. We zullen in het Vlaams Parlement ook ons werk doen.

De afgelopen maanden zijn er een aantal arresten gevelde. Eerst ging het om de cadeaubons. Daarna werd het verenigingsleven getroffen. Hoe kunnen we nieuwe initiatieven in de samenleving ondanks dit vergunningenstelsel toch kansen blijven geven? Dat is de cruciale vraag. Indien het vergunningenstelsel te protectionistisch en te corporatistisch is opgesteld, wordt het moeilijk creativiteit en innovatie in Vlaanderen nog veel kansen te geven. Dit geldt ook voor deze sector, die in volle beweging is of zou moeten zijn. Het evaluatierapport toont duidelijk aan dat ons decreet de evolutie van deze sector in feite hindert.

Ik ben benieuwd naar de inzichten van de minister-president. De eerstkomende maanden zullen we in het Vlaams Parlement de discussie moeten voeren en decreetgevend werk moeten verrichten.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Voorzitter, het dossier dat we in de commissie Binnenlands Bestuur van de administratie hebben ontvangen, is vrij lijvig en met duidelijke taal erin.

Ik ga even terug naar 2007 toen het Reisdecreet in het Vlaams Parlement werd goedgekeurd. Ik heb destijds ook voor gestemd, want dat Reisdecreet zat vol goede bedoelingen. Het was uiteindelijk de bedoeling de consument te beschermen. Alles evolueert natuurlijk ook en je moet het kind niet met het badwater weggooien. Als je dan nieuwe dingen in de plaats wilt brengen en telkens herstellingsdecreten naar voren brengt, dan vrees ik dat er nog altijd een heleboel uitzonderingen zullen zijn.

Ik vraag de minister-president om ook overleg te plegen met de minister van Toerisme om rekening te houden met de talrijke hangende rechtszaken en rechtszaken die mogelijk nog zullen komen. De man van de VVR heeft tijdens de hoorzittingen duidelijk gezegd dat er nog een honderdtal zaken zitten aan te komen. Ik vind het vooral erg dat het een beknotting is van creatieve ondernemers en zelfstandigen, maar ook een beknotting van creatieve sociaal-culturele verenigingen die uiteindelijk sociaal-cultureel werk verrichten, mensen uit hun eenzaamheid halen en door de dingen die ze doen, de economie mee draaiende houden.

Ik geef een paar kleine, concrete voorbeeldjes. We hebben het al gehad over het OKRA-arrest. Het huidige Reisdecreet werkt in feite contraproductief, want OKRA wordt nu zelf reisorganisator, met als resultaat dat de lokale OKRA-afdelingen hun reizen niet meer zullen boeken bij de lokale kleine zelfstandigen, maar rechtstreeks bij OKRA. Het werkt dus contraproductief.

We hebben de problematiek van de travelboxen al aangehaald. Er is ook nog een andere problematiek waar verschillende busmaatschappijen mij op wijzen. De laatste drie maanden cancelen verschillende sociaal-culturele verenigingen reizen. Het gaat om uitstapjes van een, twee of drie dagen in binnen- en buitenland voor zachtere recreatiegebruikers, die werden geboekt bij erkende busmaatschappijen met een erkend nummer van Toerisme Vlaanderen. Die mensen voelen ook een financieel verlies. Ook voor hen moet een oplossing worden gevonden.

Ik geef nog een heel concreet voorbeeld dat echt is gebeurd. Zes West-Vlaamse dames met een schoonheidssalon willen zich specialiseren in Zwitserland. Ze boeken rechtstreeks in Zwitserland via de firma die de producten levert. Een dame int het geld. Ze doen dus aan bemiddeling en boeken niet via een reiskantoor en worden bestraft. Ze krijgen aangetekende brieven van advocaten.

Dat zijn allemaal dingen die volgens mij niet door de beugel kunnen. Men heeft het altijd over de sociaal-culturele verenigingen, maar het is ook een belemmering van kleine zelfstandigen die hun werk goed willen doen.

Ik geef nog een laatste voorbeeld. Politieke partijen maken een studiereis naar Straatsburg of naar Berlijn. Ik noem geen namen, maar ik denk dat elke politieke partij dat wel eens doet. Ze

boeken die reis bij een erkend reisbureau, aangesloten bij de VVR. Dat reisbureau vraagt zelf dat de politieke partij de coördinatie doet, de namen verzamelt en het geld even op één rekeningnummer stort om ten slotte bij het reiskantoor te boeken. Op zich is men in orde. Men steekt geen geld in zijn zakken, maar men doet aan bemiddeling. Volgens de letter van het decreet is men dus in fout.

Ik geef een paar kleine concrete voorbeeldjes, maar zo zijn er honderd voorbeelden. Ik hoor van Vlaamse verenigingen die zeggen dat ze zich in Brussel of in Nederland gaan vestigen, want daar zijn er geen problemen. Het kan toch niet de bedoeling zijn dat organisaties en zelfstandigen naar het buitenland gaan om hun job verder te kunnen doen. Laten we hopen dat daar een oplossing voor wordt gecreëerd en dat daar rekening mee zal worden gehouden.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, minister Bourgeois is bevoegd voor het decreet op de reisbureaus. De discussie zal in de betrokken commissie verder met hem gevoerd worden.

Ik stel vast dat men zeer positief is over de evaluatie die de administratie heeft gemaakt van het decreet. Men is ook zeer positief over het feit dat de betrokken minister die zal overmaken aan het parlement, daarover van gedachten wil wisselen en bekijken hoe het probleem kan worden opgelost. Het is ook heel positief dat het parlement zijn eigen decreten tegen het licht houdt en kijkt of men toen wel of niet de juiste beslissing heeft genomen, of – rebus sic stantibus – de omstandigheden mogelijk zijn gewijzigd en of men iets te kort door de bocht is gegaan. Dat zijn allemaal zeer positieve elementen.

De vraag die nu wordt gesteld door de heer Bouckaert is of het decreet op de reisbureaus conform is aan de Europese Dienstenrichtlijn. Mijnheer Bouckaert, u werpt twee vragen op en twee keer kan ik antwoorden met 'ja'. U ziet dat de efficiëntie van de Vlaamse Regering met de minuut toeneemt, maar ik zal toch nog wat meer uitleg geven, ervan uitgaande dat u daar behoefte aan hebt.

De vraag om uitleg kruist met een procedurestap van de Europese Commissie in het implementatieproces van de Europese Dienstenrichtlijn. Deze procedurestap behelst de behandeling binnen de expertengroep van de lidstaten van de horizontale conclusies van de zogenaamde 'performance checks' die de Europese Commissie in de loop van 2011 en deels in 2012 heeft doorlopen met de lidstaten. Ook de sector van het toerisme werd hierbij onder de loep genomen. De Europese Commissie kon op 27 april nog geen werkdocument voorleggen aan de expertengroep. Zodra dit document in ons bezit is, zullen we dit overmaken aan de commissie en aan de heer Bouckaert in het bijzonder. We weten immers dat hij de Europese Dienstenrichtlijn van zeer nabij opvolgt, al jarenlang en ononderbroken.

Inmiddels heeft de Europese Commissie wel al een landenfiche opgesteld, onder meer over België, die een samenvatting geeft van de stand van zaken met betrekking tot twee belangrijke elementen, met name de unieke loketten en de implementatiestatus van de Europese Dienstenrichtlijn binnen een aantal sleutelsectoren, waaronder de toerismesector. Ik citeer letterlijk uit dit rapport: "No forbidden requirements were identified in the legislation in Flanders, Wallonia and Brussels regarding the tourism sector." Dit komt duidelijk neer op een acceptatie van onze Vlaamse regelgeving ter zake. Ik kan geen andere interpretatie geven aan die zin dan deze: er zijn geen problemen.

Dat neemt niet weg dat er altijd ontwikkelingen bestaan die de bestaande regelgeving qua praktische toepassingen kunnen evalueren, eventueel beter beargumenteren en ook kunnen heroriënteren. Ook dat is het geval met het Reisbureaudecreet, dat inderdaad werd geëvalueerd. Nogmaals, dat wordt beheerd door de bevoegde minister, minister Bourgeois.

Deze evaluatie geeft vragen over het opheffen van deze regelgeving, of een aanpassing ervan met het oog op een meer rechtszekere toepassing en handhaving ervan. Ik kan u verzekeren

dat men heel goed beseft dat er een raakvlak met de Europese Dienstenrichtlijn is. Dit moet dus van zeer nabij worden gevolgd. De discussie met minister Bourgeois moet onverkort worden voortgezet, om tot een goede besluitvorming te komen. Daarom was mijn antwoord op uw eerste vraag bevestigend.

Mijnheer Bouckaert, ook op de tweede vraag kan ik bevestigend antwoorden. Het is wel zo dat ik een coördinerende taak heb. Alle ballen worden vroeg of laat wel mijn richting uit getrapt. *(Opmerkingen van de heer Boudewijn Bouckaert)*

Zo erg is het ook nog niet. Als het me niet aanstaat, trap ik de bal gewoon terug.

Het bekijken of concrete regelgeving in overeenstemming is met de Europese Dienstenrichtlijn is en blijft in eerste instantie natuurlijk de verantwoordelijkheid van de individuele leden van de Vlaamse Regering. Elke minister moet zich daar dus in eerste instantie intensief over buigen, en moet er ook voor zorgen dat ik daar als coördinerend minister-president geen of heel weinig problemen mee heb. Indien gewenst, kunnen ze wel rekenen op het Departement Economie, Wetenschap en Innovatie (EWI) voor een bijkomende technische toelichting. Uiteraard wil ik er ook over waken dat de Vlaamse wetgeving in overeenstemming is met die Europese Dienstenrichtlijn. Het is daarom ook een blijvende opdracht, ook voor mijn diensten, om voort nauwgezet de ontwikkelingen met betrekking tot de Dienstenrichtlijn bij de Europese instanties en de eigen Vlaamse administratie te volgen, en eventuele fricties van onze Vlaamse regelgeving met de Dienstenrichtlijn meteen aan de orde te stellen.

Ik ben ervan overtuigd dat dit parlement en deze commissie, en de heer Bouckaert in het bijzonder, daar zeer nauwgezet op zullen toekijken, en zaken zullen signaleren die – hypothetisch gesteld – door mijn diensten over het hoofd zouden worden gezien.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik verwacht bijzonder veel van u.

Minister-president Kris Peeters: U bent niet de enige. *(Gelach)*

De heer Boudewijn Bouckaert: Dat meen ik ook echt. Ik weet immers dat u echt inzigt met de economische groei, met het goed functioneren, de uitbreiding en de efficiëntie van de bedrijfssector in Vlaanderen.

Ik wil even aanknopen bij wat de heer Verstreken heeft gezegd. Natuurlijk was dat niet de bedoeling, maar u had aanwezig moeten zijn bij de hoorzitting die we hebben gehouden over toerisme. Dat was schrijnend. Daar was sprake van jonge kerels, ondernemers die na hun uren kleine bedrijfjes op poten zetten, affiliate websites, die daar ook wat mee verdienen en er hier en daar wat mensen mee tewerkstellen. Door dat Reisbureaudecreet worden die gewoon afgesneden van hun ondernemingsactiviteit. Het enige dat hen rest, is verhuizen naar het buitenland. Dan vraag ik me af waarmee we in godsnaam bezig zijn.

We zitten hier regels te ontwerpen waardoor we ondernemers afschrikken. Enerzijds zitten we ondernemers te subsidiëren en anderzijds onderwerpen we hen aan allerlei dwaze regeltjes, waardoor ze moeten uitwijken. In die zin dring ik er dus sterk op aan dat u dit geval ter harte zou nemen, dat u er werk van maakt. Ik weet immers niet of de minister die daarvoor bevoegd is, zo sterk gemotiveerd is ter zake. Misschien bent u wat meer gemotiveerd omdat u er wat afstandelijker tegenover staat – en dan druk ik me heel beleefd uit.

Het rapport dat u hebt voorgelezen, klopt. Er is inderdaad een Europese zwarte lijst van regulering die echt discriminerend is, bijvoorbeeld omdat ze buitenlandse ondernemingen discrimineert. Die regels moeten inderdaad meteen worden opgeheven. De Europese Commissie heeft zich voornamelijk beziggehouden met het alvast doen verdwijnen daarvan. Er is ook de grijze lijst, waarbij de evenredigheidstoets en de noodzakelijkheidstoets meer aan bod komen. Daar heeft de Europese Commissie zich minder mee beziggehouden, maar onze eigen dienst Toerisme heeft het over “een meer doorgedreven omzetting van de Europese

Dienstenrichtlijn”. Ze drukken zich zeer voorzichtig uit. Het gaat ook om een administratie. Ik kan dat zeer goed begrijpen. Ze suggereren dus eigenlijk dat in dit geval de omzetting niet echt consequent was en dat je het op een meer doorgedreven manier kunt doen.

Minister-president, u hebt eerder al gezegd dat u geen koele minnaar bent van de Dienstenrichtlijn, maar een gepassioneerde minnaar en dat u meer wilt doen dan het strikt noodzakelijke. U hebt dat al verschillende keren gezegd in de commissie en ik geloof u altijd. Hier kunt u dus echt wel tonen dat u op een consequente manier de filosofie van de Europese richtlijn gaat toepassen.

Ik wil het ook in een breder geheel plaatsen. Men beseft in Europa dat de piste van de besparingen noodzakelijk blijft – uw partijgenoot Van Rompuy heeft dat ook heel duidelijk gezegd – maar ook dat er een groeiscenario moet worden uitgetekend. De heer Monti, vroeger Europees commissaris en nu premier van een veelgeplaagd land Italië, zegt dat ook. Hij zegt dat een van de grote obstakels voor groei in Europa de regulering is. Hij probeert de arbeidsmarkt in Italië te hervormen, maar hij krijgt te maken met “vele obstakels en corporatisme die de markt afschermen op nationaal en Europees vlak en dat kost politiek kapitaal”.

Dat is hier ook voor een deel het geval. Er is hier echt wel een unieke kans om te tonen dat Vlaanderen op zijn betutteling kan terugkomen en kan overschakelen naar meer efficiënte en minder belastende regelingen in die sector. Het kan maar een begin zijn. Het smaakt naar meer. We zouden dan misschien de IKEA-wetgeving eens kunnen herbekijken en de regulering in het toerisme met het Logiesdecreet.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik heb zeer aandachtig geluisterd. Nogmaals, ik heb het volste vertrouwen in mijn collega Bourgeois die zelf heeft voorgesteld dat er een serieuze aanpassing van het decreet moet komen en die zelfs bereid is om het te schrappen. Het is nu aan de leden van de commissie om na te gaan of een zware aanpassing tegemoetkomt aan de verzuchtingen die in het rapport staan, dan wel of men het decreet moet schrappen.

De Vlaamse Regering, en minister Bourgeois in het bijzonder, staat open voor het een en ander. De wijsheid zal de volgende dagen of weken moeten nederdalen – als ze al niet aanwezig is natuurlijk.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over een stand van zaken met betrekking tot de Industrieraad - 1761 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, minister, collega's, ik heb een vraag over de stand van zaken met betrekking tot de Industrieraad.

Op 25 november 2011 werd de Industrieraad officieel geïnstalleerd. Het globale doel bestaat erin om de slagkracht van de Vlaamse industrie te verhogen. De Industrieraad moet praktische adviezen afleveren die passen binnen het Nieuw Industrieel Beleid. Deze raad bestaat uit negentien leden: experts van de industrie, academici en woordvoerders van de sociale partners. Hij wordt voorgezeten door Wouter De Geest van chemiereus BASF.

Hoewel de directe tewerkstelling in de industrie daalt, vertegenwoordigt de industrie nog steeds 85 procent van de export en is ze goed voor 80 procent van de investeringen in Onderzoek en Ontwikkeling (O&O). Bij de oprichting werd meteen gesproken over het ondernemen van

concrete actie, maar toch zou het wachten zijn op eind 2012 voor de eerste adviezen. De moeilijke economische tijden en de noden van de industrie nopen echter tot snellere actie. Het kan worden beargumenteerd dat de raad zich snel moet toeleggen op een beperkt aantal maatregelen die snel een significant verschil kunnen maken op het terrein. Op 2 februari 2012 zei u daarover in de commissie Economie: “Ik hoop dat de Industrieraad van Vlaanderen de Vlaamse Regering in de loop van februari 2012 de nodige adviezen zal verstrekken. Ik heb daar naar aanleiding van de vergadering die gisteren heeft plaatsgevonden, uitdrukkelijk om gevraagd.”

Minister-president, wat is de stand van zaken van de Industrieraad? Graag een uitgebreide weergave van de weg die de raad tot nu toe heeft afgelegd. Is de raad nog samengekomen na het oprichtingsmoment? Wanneer plant men de volgende zitting? Wat zullen de te behandelen onderwerpen dan zijn? Hebt u een zicht op de toekomstige agenda? Wanneer mogen we de eerste adviezen verwachten? Zijn ze intussen al binnen, of wordt het toch eind 2012? Hebt u al een zicht op de aard van deze eerste resultaten? Over welke domeinen zal in eerste instantie advies uitgebracht worden? Welke klemtonen zullen in de toekomst zeker door de Industrieraad gelegd worden?

Minister-president, ik wil nog iets toevoegen. We hebben er hard op gedrukt om geen ‘hoog-missen’ te worden. Dat is heel terecht. We weten dat de overheid niet mag ondernemen. De industrie vraagt zelf om niet in haar plaats te treden. Dat is zeer terecht: het is niet aan de overheid om dat te doen. De overheid moet een omkaderingsbeleid voeren zodat de industrie kan ondernemen.

Het laatste anderhalf jaar komt er heel scherpe kritiek vanuit de industrie over de loonkost, de vergunningen en de administratieve vereenvoudiging. Die kritiek moeten we meenemen in het beleid. We moeten luisteren naar die kritiek. Ik moet eerlijk bekennen dat die kritiek soms ook wat bij de haren getrokken is, maar het grootste deel moeten we zeker meenemen in het beleid.

De Industrieraad is eigenlijk een kans die de overheid biedt aan de industrie om zelf met concrete voorstellen te komen. Ik denk dat dat een heel goed idee is, het moet van het terrein komen, maar ik vind het jammer dat degenen die klagen dat het te traag gaat daar nu mee wachten. We weten hoe de Industrieraad is samengesteld. Dat zijn niet alleen mensen uit de industrie. Kunt u de stolp enigszins oplichten en uitleggen waarom het zo lang duurt? Ik ben ervan overtuigd dat de industrie zelf er zit op te wachten, dat wij er zitten op te wachten, en dat heel Vlaanderen er zit op te wachten. Waar ligt het kalf gebonden?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Diependaele, gelukkig heb ik ook nog Landbouw binnen mijn bevoegdheden en ken ik ook nog iets van kalveren. (*Gelach*)

U haalt terecht aan dat de Industrieraad is opgericht omdat de keuzes maximaal uit de industrie zelf moeten komen. We hebben de raad opgericht na een staten-generaal, een witboek en een groenboek. De startvergadering vond plaats op 24 november 2011, sindsdien is de Industrieraad dit jaar al twee keer samengekomen. Een eerste vergadering vond plaats op 31 januari en een tweede op 26 april.

Het was de bedoeling dat de raad drie keer per jaar zou samenkomen. Het is positief dat de Industrieraad beslist heeft om elke maand te vergaderen. Het ritme wordt verhoogd. Zo plant de voorzitter nog vergaderingen in mei en juni van dit jaar. Het is misschien wat traag gestart, maar nu zit er een versnelling in.

Ik heb gevraagd om na te gaan of we één jaar na de lancering van het witboek niet iets moeten organiseren om te kijken waar we nu staan. Dat kan de dynamiek teweegbrengen om in juni toch publiek duidelijk te maken waar we staan één jaar na de start van het nieuw industrieel beleid in Vlaanderen. Men is daar volop mee bezig.

De Industrieraad werkt autonoom. We hebben uitdrukkelijk beslist om daar geen ‘kabinetards’ en ministers in te steken, maar om de eigen dynamiek toe te laten. Het is iets ruimer dan industriëlen, we hebben ook academici en anderen toegevoegd die de zaak moeten

ondersteunen en die maximaal moeten onderbouwen wat de industriëlen zeggen. Goed, het begint te lopen.

Europa wil tot een groeiscenario komen. Premier Di Rupo wil tevens eind juni tot een discussie met de deelstaten komen. Als er nu één element is dat voor mij een meerwaarde betekent voor het debat, dan is het dat advies van de Industrieraad. Het debat wordt overigens aangekondigd, maar de werkwijze ervan is nog niet besproken. Het is wel een uniek moment om het advies openbaar te maken. Ik heb verschillende elementen meegegeven om de Industrieraad op een hoger tempo te brengen. Ik kijk uit naar bijkomende adviezen. Daar kom ik zo dadelijk op terug. Het innovatiebeleid en het flankerend beleid kunnen aan bod komen op de volgende vergadering.

Ik heb de Industrieraad gevraagd om na te denken over de strategische ondersteuning. We hadden en hebben de strategische investerings- en opleidingssteun (SIOS). Bij de begrotingscontrole hebben we beslist om tot een Strategische Transformatie Steun te komen. Dat is hier al aan bod gekomen. Ze hebben ons op een aantal punten gewezen die nu worden meegenomen naar de uiteindelijke formulering van de hervorming van de SIOS. We zullen daar in de commissie verder over spreken zodra dat klaar is.

Ik heb al deels geantwoord op uw volgende vraag. In eerste instantie is door de Industrieraad een advies uitgebracht rond de hervorming van de SIOS naar Strategische Transformatie Steun. Daarnaast werd ook een advies gegeven omtrent de oproep 'key enabling technologies' van het Agentschap Ondernemen. Deze adviezen zullen worden meegenomen in het besluitvormingsproces.

We werken eraan om in juni iets publiek te maken. De huidige adviezen zijn niet publiek gemaakt, maar zijn relevant. We zullen in juni in een ruimer verband praten, we zullen mensen uitnodigen om te discussiëren.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Bedankt, minister-president. U hebt ongeveer geschetst hoe u de Industrieraad tegen een hoger tempo hebt kunnen laten werken. We zullen afwachten wat er in juni precies publiek zal worden gemaakt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Johan Deckmyn tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de concurrentie door transportbedrijven uit het voormalige Oostblok - 1809 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Minister-president, de dood van enkele Poolse truckers, die omkwamen in een brand in Wingene, doet de discussie over Oostbloktruckers weer opblaaien. De vakbonden lieten zich hieromtrent zeer kritisch uit. Een trucker van de Belgische Transportbond (BTB) verwoordde het probleem kernachtig: "Ik vrees dat die mannen mijn job ooit zullen overnemen. Die vrees leeft ook bij mijn collega's." Het Algemeen Christelijk Vakverbond (ACV) neemt zelfs het woord 'mensenhandel' in de mond.

Naar aanleiding van de problematiek van concurrentievervalsing vanuit het Oostblok bij Vlaamse transportbedrijven stelde ik u al in 2010 een vraag. De rechtstreekse aanleiding toen was het faillissement van het Jabbeekse transportbedrijf Jonckheere. De firma weet het faillissement toen aan de concurrentie uit de voormalige Oostbloklanden. Ze wezen erop dat ze genekt waren door goedkopere chauffeurs uit voornamelijk Polen, Bulgarije en Roemenië.

Het bedrijf Jonckheere stelde toen: “Wij zijn afgestraft omdat we te braaf zijn. Hier werken alleen maar Belgische chauffeurs en geen goedkope Polen. Daardoor betalen we ons blauw aan sociale lasten en loonkosten.”

Die zaken blijven maar aanslepen, de problematiek blijft dezelfde, maar er verandert blijkbaar niet veel. Veel bedrijven, en niet enkel in de transportsector, die enkel voor Vlaamse werknemers kiezen, hebben het door dergelijke problematiek bijzonder moeilijk. De beroepsvereniging FEBETRA (Koninklijke Federatie van Belgische Transporteurs en Logistieke Dienstverleners) wijst erop dat we door de hoge loonkosten internationaal helemaal niet meer kunnen meespelen.

Naar aanleiding van mijn eerdere vraag antwoordde u dat er vanuit de sector nog geen concrete vraag was gekomen, maar u beloofde wel om uw oor te luisteren te leggen bij de sector. U zou contact opnemen om eens te bekijken hoe de sector de situatie inschat en wat men van de Vlaamse Regering zou kunnen verwachten en op welke domeinen. Ik neem aan dat er ondertussen al initiatieven genomen zijn.

Hebt u intussen vanuit de sector al concrete vragen over de problematiek gekregen? Naar aanleiding van mijn vraag in 2010 beloofde u om contact op te nemen met de sector om de zaak te bespreken. Is dat intussen gebeurd? Welke initiatieven hebt u intussen al genomen? Wat waren de resultaten?

Waar ik me ook vragen over stel, zijn de regels rond cabotage, het vervoer van goederen tussen twee punten in hetzelfde land door een bedrijf uit een ander land. De meeste landen staan cabotage door bedrijven niet toe, maar Europa zorgt gaandeweg wel voor verandering dienaangaande. In België zien we dat de staatssecretaris voor Fraudebestrijding, John Crombez, bedrijven die de cabotageregels overtreden, harder wil aanpakken. Dat is al een stap in de goede richting. In hoeverre werd daarover al overleg gepleegd met de Vlaamse Regering?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Deckmyn, ik zou veel dingen kunnen aanpakken indien ik nog meer bevoegdheden had dan ik nu al heb. Dat is ook hier het geval.

De door u aangekaarte problematiek is niet nieuw. Heel wat transportondernemers in België hebben een filiaal elders, dan wel een joint venture. Indien dat reglementair gebeurt, kan daar niets tegen worden ingebracht. Heel wat lidstaten hebben al beperkingen op de cabotage ingevoerd op hun eigen grondgebied. België is daarin niet achtergebleven, om te vermijden dat de Belgische camioneurs in die verschillende landen geen retourvracht kunnen hebben, terwijl de camioneurs van andere landen hier bij ons de volle vrijheid zouden hebben. De federale overheid heeft daarom de mogelijkheden beperkt voor buitenlandse vrachtwagenchauffeurs om in ons land ritten uit te voeren. Merk op dat de Benelux hier als een binnenlandse markt wordt beschouwd.

Dat is echter federale wetgeving, en blijkbaar is de sector daar goed van op de hoogte, want wij hebben daarover nog geen specifieke vragen gekregen. Aangezien we de bevoegdheid niet hebben, kunnen we er ook geen acties rond ondernemen.

Naar aanleiding van uw vraag van 14 oktober 2010 heb ik inderdaad contact opgenomen met de sector om de problematiek te bespreken, meer bepaald met de heer Lode Verkinderen, de secretaris-generaal van Transport en Logistiek Vlaanderen. Tijdens dat gesprek zijn een aantal zaken aan bod gekomen. Er waren wel weinig vragen over deze problematiek, omdat de sector ook weet dat men daarvoor bij de federale collega moet zijn. Er zijn ons dus geen concrete vragen gesteld om acties te ondernemen. Men was daarover volop in discussie met de federale collega's. Het gesprek ging vooral over de kilometerheffing en over een Belgisch KB ter uitvoering van de richtlijn van de vakbekwaamheid, dat nogal specifiek is. Ook die vraag hebben we overgemaakt aan de bevoegde federale staatssecretaris.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben niet echt verrast door de stijl van het antwoord. Het was een beetje te verwachten dat u zou verwijzen naar de federale problematiek ter zake.

Dat u hieromtrent geen specifieke vraag hebt gekregen, verrast mij wel een beetje, aangezien zich toch jaar na jaar, maand na maand verschillende problemen voordoen. Bovendien zien we dat op andere domeinen wél contact wordt opgenomen met de Vlaamse overheid, zelfs al gaat het niet om een bevoegdheid van de Vlaamse Regering of van Vlaanderen tout court. Ik ben alleszins blij dat het departement van de minister-president in dit verband al contact heeft opgenomen.

We worden in Vlaanderen met allerlei problemen geconfronteerd. Zelfs al gaat het om een probleem dat zich vooral op het federale bestuursniveau situeert, we proberen in Vlaanderen vaak door middel van flankerende maatregelen of een flankerend beleid bij te sturen. Ik stel vast dat op dit vlak de boot wordt afgehouden. Ik neem er akte van dat de Vlaamse Regering de zaak laat zoals ze is. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■